

XXII. Gallus, est homo spiritualis cognitione plenus atque aliis animabus annuntians eum qui ab intellectuali sole gignitur diem.

XXIII. Hircus, est vir activus qui recte regit inordinatas, quæ in se ipso sunt, cogitationes.

XXIV. Hirudo sive sanguisuga, est natura impura emungens justum sanguinem ab animalibus rationalibus.

XXV. Infernus, est ignorantia naturæ rationalis per privationem contemplationis Dei superveniens.

XXVI. Mulier, est dementia rationales animas ad impuritatem provocans.

XXVII. Terra, est habitus pessimus ex impietate atque injustitia collectus.

XXVIII. Ignis, est malitia naturæ rationalis virtutum Dei corruptrix.

XXIX. Aqua, est falsa notitia exstinctiva veræ cognitionis.

XXX. Oculus deridens, est natura impura Dei cognitionem irridens nulloque habens honore seu aspernans sapientiam in his quæ facta sunt.

XXXI. Corvi, sunt potestates sanctæ, vitiorum peremptrices.

XXXII. Barathra, sunt animæ rationales excavatæ a malitia et ignorantia.

XXXIII. Aquilarum pulli, sunt potestates sanctæ quæ præsent ad depellendos impuros.

ΚΒ'. Ἀλεκτροῦν, ἔστιν ἄνθρωπος πνευματικὸς πληρούμενος γνώσεως καὶ ἐτέροις εὐαγγελιζόμενος ψυχαῖς τὴν παρὰ τοῦ νοητοῦ ἡλίου γενομένην ἡμέραν.

ΚΓ'. Τράγος, ἔστιν ἀνὴρ πρακτικὸς τῶν ἐν αὐτῷ ἀτάκτων λογισμῶν ὀρθῶς καθηγούμενος.

ΚΔ'. Βδέλλα, ἔστι φύσις ἀκάθαρτος ἰδὲ δίκαιον αἷμα ἐκ τῶν λογικῶν ψυχῶν ἐκμυζῶσα.

ΚΕ'. Ἄδης, ἔστιν ἀγνοια φύσεως λογικῆς κατὰ στέρησιν τοῦ Θεοῦ θεωρίας ἐπισυμβαίνουσα.

ΚΖ'. Γυνή, ἔστιν ἀφροσύνη λογικῆς ψυχῆς ἐπὶ ἀκαθαρσίαν προσκαλουμένη.

ΚΖ'. Γῆ, ἔστιν ἕξις χειρίστη ἐξ ἀσεβείας καὶ παρανομίας συλληγομένη.

ΚΗ'. Πῦρ, ἔστι κακία φύσεως λογικῆς φθαρτικῆ τῶν τοῦ Θεοῦ ἀρετῶν.

ΚΘ'. Ὑδωρ, ἔστι γνώσις ψευδῆς σβεστικῆ γνώσεως ἀληθοῦς.

Λ'. Ὀφθαλμὸς καταγελῶν, ἔστι φύσις ἀκάθαρτος τῆς τοῦ Θεοῦ καταγελῶσα γνώσεως καὶ ἀτεμάζουσα τὴν ἐν τοῖς γεγονόσι σοφίαν.

ΛΑ'. Κόρακες, εἰσὶ δυνάμεις ἅγιοι, φθαρτικοὶ τῶν κακιῶν.

ΛΒ'. Φάραγγες, εἰσὶ ψυχὰς λογικὰς κοιλανθείσαι ἀπὸ κακίας καὶ ἀγνωσίας.

ΛΓ'. Νεοσσὸι ἀετῶν, εἰσὶ δυνάμεις ἅγιοι τοὺς ἀκάθαρτους καταβάλλειν πεπιστευμένοι.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

ΚΑΤΑ ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ.

EJUSDEM SPIRITUALES SENTENTIÆ PER ALPHABETUM DISPOSITÆ.

I. Absurdum est eum qui consecratur honores fugere labores, per quos iidem comparantur honores.

II. Vis Deum noscere? Anticipans nosce te ipsum.

III. Ex amicis germanus est is qui occasionum prosperam opportunitatem communicat.

IV. Durum est eum qui parva facit magna de se sapere.

V. Arroganter de se opinari unicuique impedit scientiam.

VI. Vitæ irrationalis ductor est dæmon.

VII. Animæ nobilitas ex validitate manifestatur.

VIII. Ille colit Deum religiose qui non loquitur contra se.

IX. Templum Dei homo irreprehensibilis.

X. Pessima possessio vita minime proba.

XI. Loquere quæ oportet, et quando oportet, et non audies quæ non oportet.

Α'. Ἀτοπὸν ἐστὶ τὸν διώκοντα τὰς τιμὰς φεύγειν τοὺς πόνους, δι' ὧν αἱ τιμαί.

Β'. Βούλει γινῶναι Θεόν; Προλαβὼν γινῶθι σεαυτὸν.

Γ'. Γνήσιος φίλων ὁ τὰς περιστάσεις κοινούμενος.

Δ'. Δεινὸν ἐστὶ μέγα φρονεῖν μικρὰ πράττοντα.

Ε'. Ἐν παντὶ τὸ οἶεσθαι εἰς τὸ εἰδέναι ἐμποδίζει.

ΣΤ'. Ζωῆς ἀλόγου δαίμων ἡγεμῶν.

Ζ'. Ἡ τῆς ψυχῆς εὐγένεια ἐκ τῆς εὐτονίας ἀναφαίνεται.

Η'. Θεοσεβῆς ἐκαῖνος ὁ μὴ καθ' ἑαυτοῦ φθεγγόμενος.

Θ'. Ἰερὸν Θεοῦ, ἄνθρωπος ἀνεπίληπτος.

Ι'. Κἀριστον κτήμα, βίος ἀδόκιμος.

ΙΑ'. Λάλει ἂ δει, καὶ ὅτε δεῖ, καὶ οὐκ ἀκούσεις ἂ μὴ δεῖ.

- IB'. Μέγιστον κτήμα, φίλος ἀδιάπτωτος.
 II'. Νόσημα ψυχῆς, γνώμη φιλόδοξος.
 ID'. Ξένος καὶ πένης, Θεοῦ κολλούριον.
 IE'. Ὁ δεχόμενος αὐτοὺς, ταχέως ἀναβλέψει.
 IG'. Πάντας μὲν εὐεργετῆν καλὸν, μάλιστα δὲ τοὺς μὴ δυναμένους ἀμείβεσθαι.
 IZ'. Πρῶτον ἐν δικαιοσύνῃ, ποτήριον ψυχροῦ ὕδατος.
 IH'. Σωφροσύνη καὶ πραότης ψυχῆς, χειροβίμ.
 IO'. Τὸ ἐντιμὸν ἐν γῆρα εἶναι, ἀπόδειξις τοῦ φιλόπονου πρὸ γῆρου [I. γῆρας] γεγονέναι.
 K'. Τὸ σπουδαῖον ἐν νέῳ, ἐχέγγυον τοῦ ἐντιμοῦ ἐν γῆρει εἶσεσθαι.
 KA'. Ὑπερῶν ψυχῆς, θεωρία ἀληθείας.
 KB'. Φιλῶν ἢ μὴ δεῖ, οὐ φιλήσεις ἢ δεῖ
 KG'. Χρυσὸν κίβδηλον ἄμεινον ἢ φίλον κεκτησθαι.
 KD'. Ψυχὴ καθαρὰ μετὰ Θεόν, Θεός.
 KE'. Ὡ ἀπο τῆς φιλαυτίας τῆς πάντα μισώσης!

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΤΕΡΑΙ ΓΝΩΜΑΙ.

1. Ἀρχὴ ἀγάπης, ὑπόληψις δόξης. 2. Καλὸν πλουτεῖν πραότητι καὶ ἀγάπῃ. 3. Λιχητὴρ ἀρετῆς, λογισμὸς ὑπερήφανος. 4. Λεῖα ὁδὸς ὑπὸ ἐλεημοσύνης γίνεται. 5. Ἄδικος δικαστὴς, μεμολυσμένη συνείδησις. 6. Δεινὸν ἐστὶ πάθεισι δουλεύειν σαρκός. 7. Εἰ θέλεις ἀλυπος εἶναι, Θεῷ ἀρέσκειν σπουδαῖζε. 8. Ὁ καλῶς φροντίζων ἑαυτοῦ, φροντίζεται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. 9. Σώφρων καρδιὰ λιμὴν θεωρημάτων. 10. Ὅταν θέλῃς σαυτὸν γινῶναι τις εἶ, μὴ συγκρίνης τις ἑς, ἀλλὰ τί γεγονόςας ἐξ ἀρχῆς. 11. Λάκκος ἀνυδρὸς, φιλόδοξος ψυχὴ. 12. Ὑπερήφανος ψυχὴ, πανδοχεῖον ληστῶν, μισεῖ δὲ ἧχον γνώσεως. 13. Ἀληθοῦς ἀνδρὸς πλάνη κακὴ τὸ μὴ εἰδέναι τὰς Γραφάς. 14. Εἰ φοβῆ τὸν Θεόν, ἐκ τῶν δακρύων γινῶθι. 15. Ἀρρήκτον ὄπλον ταπεινοφροσύνη ψυχῆς. 16. Δένδρον παραδείσου φιλάρετος ἀνὴρ. 17. Ἰησοῦς Χριστὸς ξύλον ἐστὶ ζωῆς. Χρῶ αὐτῷ ὡς δεῖ, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃς εἰς τὸν αἰῶνα. 18. Εὐεργετῆς τοὺς ὄντως πτωχοὺς, καὶ βρώσῃ Χριστόν. 19. Πρώμη ἀληθείας, τὸ τοῦ Χριστοῦ σῶμα ἐσθίειν. 20. Εἰ φιλεῖς τὸν Χριστόν, τὰς ἐντολάς αὐτοῦ τηρεῖν οὐκ ἐπιλάβῃ. 21. Ἐκεῖθεν γὰρ ἀναφαίνεται εὐεργετῆς μετὰ Θεόν. 22. Ὁ κατὰ Θεόν φίλος ῥέει γάλα καὶ μέλι τοῖς ἀληθεῖσι λόγοις. 23. Ἡ ῥάθυμος δὲ ψυχὴ, τοιοῦτον οὐχ ἔξει φίλον. 24. Ὁμὸς δεσπότης, φιλήδονος λογισμὸς. 25. Σιγᾶν τὴν ἀληθειαν, χρυσὸν ἐστὶ θάπτειν. 26. Ὁ φοβούμενος τὸν Θεόν, κατὰ Θεόν πάντα ποιεῖ.

- A XII. Maxima possessio, amicus in quo nullus error admittitur.
 XIII. Morbus animæ, mens gloriæ cupida.
 XIV. Hospes et pauper sunt collyrium, seu camentum Dei (tanquam medici).
 XV. Qui suscipit ipsos, cito recuperabit visum.
 XVI. Omnibus quidem beneficia conferre præclarum est, maxime vero his qui non possunt rependere.
 XVII. Orator in justitia, poculum aquæ frigidæ.
 XVIII. Temperantia et mansuetudo animæ sunt cherubim.
 XIX. Honorabilem esse in senectute demonstratio est, quod is ante senectutem fuerit amans laboris.
 B XX. Studiosum esse in juventute, pignus est, cum fore senectute honore ornandum.
 XXI. Animæ domicilii pars superior est vera contemplatio.
 XXII. Amans quæ non oportet, minime adamabis quæ oportet.
 XXIII. Melius est possidere aurum non purgatum, quam non sincerum, fucatumque amicum.
 XXIV. Anima pura post Deum, Deus.
 XXV. O quam cavendum a nimio sui ipsius amore omnia odio habente.

EJUSDEM ALIÆ SENTENTIÆ.

1. Principium charitatis, est alteri alterius gloriæ C mutua responsio. 2. Bonum est ditescere in mansuetudine et charitate. 3. Ventilator virtutis est superba cogitatio. 4. Plana via fit ab eleemosyna. 5. Injustus iudex est conscientia inquinata. 6. Duram est servire passionibus carnis. 7. Si volueris esse absque dolore, stude placere Deo. 8. Qui honeste sui curam gerit, ipsius a Deo cura geritur. 9. Temperans cor portus est contemplationum. 10. Quando voles te ipsum nosse quisnam sis, ne compares cum eo, quis eras, sed cum eo qui ab initio fuisti. 11. Cisterna sine aqua est anima gloriæ cupida. 12. Anima superba taberna est latronum, oditque scintillam scientiæ. 13. Veri viri malus est error nescire Scripturas. 14. An Deum timeas, agnoscito e lacrymis. 15. Armatura infracta est humilitas animæ. 16. Arbor paradisi est vir cupidus virtutis. 17. Jesus Christus est lignum vitæ, utere ipso ut oportet, et non morieris in æternum. 18. Benefac his qui sunt vere pauperes, et comedes Christum. 19. Robur verum est Christi corpus comedere. 20. Si amas Christum, ejus mandata servare ne obliviscaris. 21. Inde namque demonstratur qui post Deum est benefactor. 22. Qui secundum Deum amicus est, lac, et mel, veris fluit sermonibus. 23. Anima vero pigra talem non habebit amicum. 24. Crudelis herus, cogitatio cupida voluptatis. 25. Tacere veritatem est aurum sepelire. 26. Qui timet Deum, facit omnia secundum Deum.